

Presentació

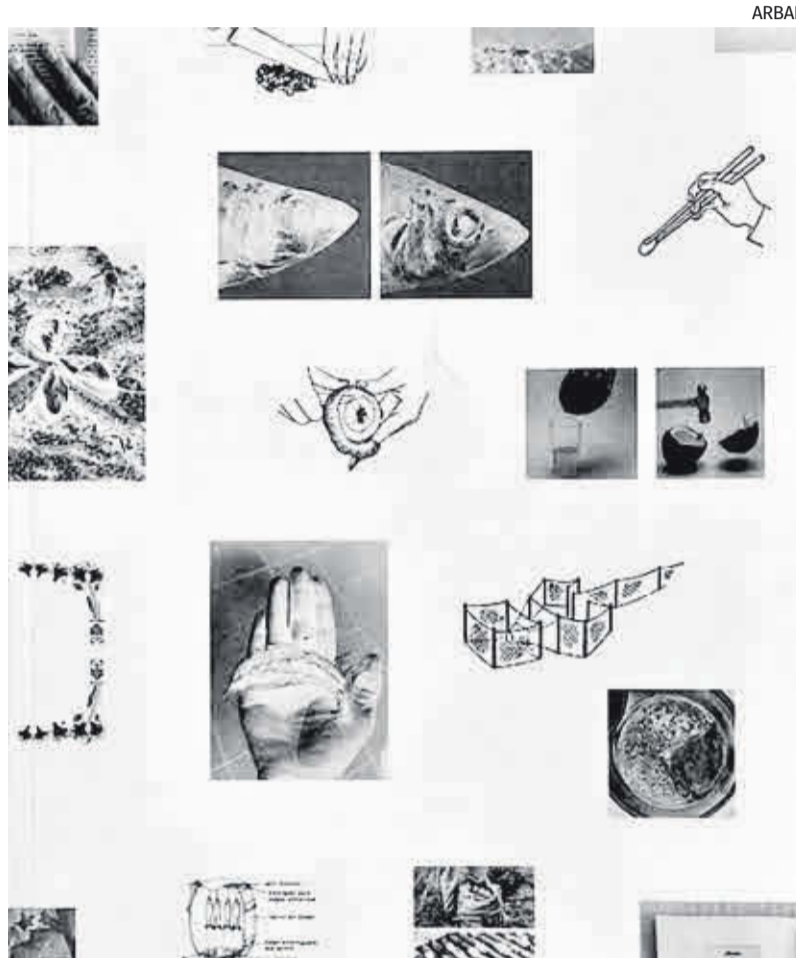
La importància de compartir taula

ARBAR és una iniciativa fundada el 2012 pensada per oferir a la comunitat artística la possibilitat d'intervenir en l'entorn natural de la Vall de Santa Creu.

EUDALD CAMPS

Demà dissabte, a partir de les set de la tarda, es presentarà a la seu d'ARBAR una publicació que, en realitat, té el seu origen un any enrere, en el sopar proposat per l'artista Jordi Mitjà i que portava per títol un irònic «Si tu ne manges pas, tu ne vas pas mourir». Segons els responsables de la publicació, es tracta d'una iniciativa que combina textos, citacions, reflexions i receptes de cuina elaborades per l'artista, el material i les meditacions que constitueixen una eina excel·lent per preservar l'esperit del procés de l'obra en viu, atès que els esdeveniments de l'existència són efímers, subjectes a moments fugaçs i circumstàncies passatgeres que progressivament desapareixen.

I és que ARBAR posa especial atenció en la dimensió sensorial de la

ARBAR

es prèvies, com ara el cèlebre restaurant que Daniel Spoerri (pare del terme *eat art*) va obrir a Düsseldorf el 1968, però també tota la història culinària precedent, començant pels al·lors de la cultura mateixa (quan els humans recollidors caçadors decideixen iniciar una vida, diguem-ne, més domèstica i simbòlica) fins a les elaboracions més exquisides i sofisticades de la cuina actual: tot conflueix en un únic lloc destinat a confondre art i gastronomia a través de l'experiència col·lectiva o, si ho preferim, d'un esdeveniment relacional.

Per això els cicles d'ARBAR són fruit d'una idea subjacent i molt més àmplia, és a dir, la que representa «la utopia de la proximitat». El concepte li devem a Nicolas Bourriaud: «A la inversa del que pensava Debord, que només veia en el món de l'art una reserva d'exemples del que calia realitzar concretament en la vida quotidiana, la realització artística apareix avui com un terreny ric en experimentacions socials, com un espai parcialment preservat de la uniformitat dels comportaments. Les obres d'art de les quals parlarem aquí dibuixen, cada una, una utopia de la proximitat».

No cal dir que, en aquest context encara post-pandèmic, la proximitat i la relacionalitat encara resulten més utòpiques. De fet, com molt bé assenyalava també Bourriaud, un dels vells «somnis humits» del poder en general, i del sistema capitalista en particular, és el del control total: «El context social actual crea espais específics i preestablerts que limiten les possibilitats d'intercanvi humà».

Jordi Mitjà és un artista que ha transitat per diferents disciplines, sovint hibridant pintura, dibuix i escultura, tot i que és en les publicacions (en el paper imprès) on sol trobar un dels seus espais més fèrtils.

pràctica artística i a la se a dimensió relacional: el fet d'entaular-se, literalment i simbòlicament, esdevé una mena de fil conductor any rere any que, no obstant això, és el resultat d'una genealogia ben específica...

L'art és a taula

Per entendre que s'esdevé a ARBAR des de fa més de deu anys, és impossible no tenir en compte experiènci-

JORDI MITJÀ
ARBAR, La Vall de la Santa Creu.
PL. de la Catedral, 6.
Dissabre 10 d'agost a partir de les 19 h. Info: www.arbar.cat.

Torroella de Montgrí

Una font de vida

Anna Dot explora la poètica de l'element líquid al Museu de la Mediterrània

EUDALD CAMPS

Si no beguéssim aigua, si ens estiguéssim a punt de deshidratar, la veu gairebé no ens sortiria. Quan morim, els nostres cossos queden secs i aleshores no podem ni respirar ni parlar. Per a Tales de Milet aquesta era l'ob-

servació que li permetia afirmar que l'aigua era el principi de la vida.

Sensibilitat líquida

L'Anna Dot, expliquen els responsables del projecte, ens proposa diferents jocs per a descobrir el llenguatge del riu Ter: «Jugarem a trobar les nostres paraules dins l'aigua, com si fos ella que les portava i en les ha donat. També intentarem fer-li preguntes, com si ens poguéssim respondre, utilitzant un sistema de comunicació amb estany. I per últim, investigarem els antics traçats del riu, com si fossin escrits fluvials sobre la terra en una llengua que no coneixem».

Anna Dot

L'artista inventa processos amb l'estany quan es solidifica a l'aigua.

ANNA DOT
Museu de la Mediterrània
C. d'Ullà 27-31.
Fins al 2 de setembre.
De dilluns a dissabte de 10 a 14 h. i de 17.30 a 21 h. Festius tancat